

Més del 50% de la població mundial utilitza Internet. Què passa, però, amb l'altra meitat de la població? Quins són els països i col·lectius que ho tenen més difícil?

En el marc del [Dia Mundial de les Telecomunicacions i la Societat de la Informació](#), que se celebra arreu del món el 17 de maig, et proposem fer un viatge pel món, tot coneixent com afecta les persones i les societats tenir o no accés a Internet.

L'objectiu del Dia Mundial de les Telecomunicacions i la Societat de la Informació és ajudar a crear consciència de les possibilitats que l'ús d'**Internet** i altres **Tecnologies de la Informació i la Comunicació** (TIC) poden aportar a les societats i economies. Se celebra el 17 de maig a causa d'una efemèride: és l'aniversari de la signatura del primer Conveni Telegràfic Internacional l'any 1865. També va ser el dia triat per crear la [Unió Internacional de Telecomunicacions](#) (UIT - ITU), que organitza la campanya.

Internet ha canviat dràsticament la forma en què treballem, passem el nostre temps lliure i ens comuniquem amb els altres

La manera d'accedir a la informació i compartir-la ha canviat els últims 20 anys a causa de l'evolució d'Internet. A la plana web [Our World in Data](#) afirmen que Internet ha canviat dràsticament la forma en què treballem, passem el nostre temps lliure i ens comuniquem amb els altres, i que continuarà canviant les nostres vides "de manera imprevisible".

Hi ha, però, factors que condicionen l'accés i ús que fa una persona de la xarxa, com poden ser l'edat, l'educació, el gènere o el poder adquisitiu. Als anys 90 l'usuari típic d'Internet era un home blanc amb títol universitari i mitjana edat. Així, es va començar a parlar de l'**escletxa digital**, que fa referència a la **desigualtat** entre les persones que tenen accés a la xarxa i les que no. La gran majoria de la ciutadania mundial quedava exclosa de les possibilitats que oferien les TIC i Internet.

Això ha anat canviant i la xarxa ha anat arribant cada cop a més gent. El 2016 s'ha assolit una fita: la meitat de la població mundial ha accedit a Internet i els/les més optimistes asseguren que l'escletxa digital s'està reduint. Altres, però, posen l'accent en l'altra meitat de la població, que continua exclosa. A més, assenyalen que l'escletxa no existeix només a nivell d'accés a Internet, sinó que **l'ús que se'n fa i la qualitat d'aquest ús** també compten.

Els països empobrits, els que menys accés tenen

L'informe [Digital in 2017 Global Overview](#) (Digital en 2017: Panorama mundial), que realitzen [We are social](#) i [Hootsuite](#) revela que per primera vegada en la història més de la meitat de la població mundial té accés a Internet. Reflecteix també la importància creixent de l'accés a través de **telèfons mòbils**: més de la meitat del tràfic d'Internet del món prové ara dels telèfons mòbils.

[Digital in 2017 Global Overview](#) from [We Are Social Singapore](#)

L'accés a Internet és gairebé universal en els països més rics i va en augment als països empobrits. Tot i així, encara hi ha molta diferència entre uns i altres, per exemple, quant a la velocitat de connexió. Molts països encara no compten amb **infraestructura** per augmentar la velocitat d'Internet i la bretxa digital és més evident quan tenim en compte les **velocitats de descàrrega**.

Burundi, Serra Leone, Guinea, Somàlia, Txad, Nigèria, República Democràtica del Congo, Etiòpia... són alguns dels **països africans** amb una penetració d'Internet inferior al 5%. Són dades del portal web [Internet live stats](#).

Més enllà de les infraestructures, també influeixen els interessos dels governs i la **censura**. Per exemple, al desembre del 2016, el govern de Gàmbia va tancar Internet durant les eleccions presidencials. [L'informe 2016 de](#)

[Reporters sense Fronteres](#) denuncia **tancaments d'Internet** en alguns països africans en època electoral o cada cop que hi ha protestes socials.

El nivell educatiu i de renda encara influeixen

A tot arreu, les persones més joves, amb un nivell educatiu alt i de majors ingressos continuen tenint un major accés a Internet.

Barcelona mateix, es detecten diferències entre els diferents barris. Així ho afirma l'informe [L'esclletxa digital a la ciutat de Barcelona](#) elaborat l'any 2016. L'informe conclou que ni el gènere ni la nacionalitat són factors que intervenen en l'esclletxa digital a la ciutat de Barcelona, però sí l'edat (afecta les persones majors de 64 anys) i, sobretot, l'**ocupació**, el **nivell educatiu** i el **nivell de renda**.

Als països rics l'**esclletxa digital de gènere** és molt petita quant a l'accés a Internet, però sí que existeix quant a presència i influència a la xarxa. Així s'explica a l'article [Internet afavoreix la igualtat entre dones i homes?](#) de xarxanet.org.

Internet, un dret humà?

L'accés a internet està sent considerat com un **dret humà bàsic** d'acord amb el Consell de Drets Humans de les Nacions Unides. Aquest organisme va aprovar una [resolució no vinculant](#) el mes de juny del 2016.

A més, a l'[Agenda 2030 per al desenvolupament sostenible](#) de l'ONU l'accés a Internet es perfila com un dels acceleradors centrals del desenvolupament: "La difusió de la informació i tecnologia de les comunicacions i la interconnexió global té un gran potencial per accelerar el progrés humà, per reduir la bretxa digital i el desenvolupament de les societats del coneixement, de la mateixa manera que la innovació científica i tecnològica en àrees tan diverses com la medicina i l'energia".